การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการผลของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีความสามารถของตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการฝึกผู้นำนักเรียน เพื่อการป้องกันโรคเหงือกอักเสบ ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอประทายจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างมี 72 คนประกอบด้วย กลุ่มทดลอง จำนวน 36 คน และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 36 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมทันตสุขศึกษาโดยการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถของตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมโดยการบรรยายประกอบสไลด์ภาพพลิกอภิปรายกลุ่มเสนอตัวแบบ สาธิตและฝึกปฏิบัติการแสดงบทบาทสมมติการจัดป้ายนิเทศ และได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครู ผู้ปกครอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามและแบบบันทึกปริมาณแผ่นคราบจุลินทรีย์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยสถิติร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงความถี่การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มด้วยสถิติเชิงอนุมาน คือ Paired Sample t-test และเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยสถิติ Independent Sample t-test กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทคลอง กลุ่มทคลองมีคะแนนเฉลี่ยค้านความรู้เกี่ยวกับโรค เหงือกอักเสบมากกว่าก่อนการทคลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.001 ค้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มทคลองมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทาง สถิติและมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบที่ระดับ 0.05 ค้านความคาดหวังในผลคึงองการ ป้องกันโรคเหงือกอักเสบ กลุ่มทคลองมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทคลองที่ระดับ 0.001 และ มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบที่ระดับ 0.01 ค้านการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคเหงือกอักเสบ กลุ่ม ทคลองมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนการทคลอง และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ กลุ่มทคลองมีปริมาณแผ่นคราบจุลินทรีย์ลคลงมากว่าก่อนการทคลองที่ระดับ 0.01 และ ลคลงมากว่ากลุ่มเปรียบเทียบที่ระดับ 0.05

This research was quasi-experimental design which aimed of this research to study the effects of application of Self-efficacy Theory and Social support on behavioral modification for gingivitis prevention on student leaders at grade 5 primary school, Pratai district, Nakhon Ratchasima Province. The sample were 72 students were experimental group and comparison group and each group were 36 students. The experimental group was received the Dental Health Education Program. The implementation were consisted of teaching about gingivitis, group discussing, model observation, learning, demonstration, role playing and

health education board. Further more they received social support from teachers and parents. Data were collected by questionnaire and plaque index before and after experiment. The statistics were comprised descriptive data and estimate data. Descriptive data were used frequency, percentage, mean, standard deviation. Estimative analysis were used Paired Sample t-test and Independent Sample t-test at 0.05 level of significance.

The main results were as follows: After implementation, the experimental group had mean scores of knowledge about gingivitis was higher significant than before intervention and higher than comparison group at level 0.001. The mean score of perceived self- efficacy was not significant than before intervention and higher than comparison group at level 0.05. The mean score of outcome expectation was higher significant than before intervention at level 0.01 and higher than the comparison group at level 0.05. The mean score of practice for gingivitis was higher significant than before intervention and higher than the comparison group at level 0.01. Mean score of dental plaque was lower significant than before intervention at level 0.01 and lower than comparison group at level 0.05.